

Szerkesztőség:

Rimaszombat, Pokorági-utca
1-ső szám — Ide intézendő a
lap szellemi részét érdeklő
minden közlemény és levelezés

Bélyegtelen levelet nem fogadunk el.

Kéziratot nem adunk vissza.

Az előfizetés díja:

Egész évre . . . 8 korona.
Fél évre . . . 4 korona.
Negyedévre . . . 2 korona.

GÖMÖR-KISHONT**VÁRMEGYEI KÖZLÖNY.****MEGJELENIK HETENKINT EGYSZER: CSÜTÖRTÖKÖN.****Kiadó-hivatal:**

Rimaszombat, Pokorági-utca
1. szám a. a könyvnyomdában
— Ide intézendők a kiadó hiva-
talt illető előfizetés, hirdet-
mény, nyilttér és egyéb felszó-
lalások.

A hirdetés díja:

Egy háromhasábova petitsor tér-
fogata 12 fillér.
Többszöri hirdetésnél árked-
vezmény.

Nyilttér:

Egy sor 40 fillér.

Előfizetést elfogad a „Gömör-Kishont“ kiadóhivatala, nemkülönben minden hazai postahivatal, az előfizetés legcélszerűbben posta-utalvány útján eszközölhető. — **Hirdetést csak a kiadóhivatal vesz fel.**

Pénzintézetek.

A pénz — egy szellemes mondás szerint — olyan szükséges rossz, mely nélkül jót tenni nem lehet.

Lehet bizony nélkül is, de hát a pénz csakugyan az a mozgató erő, melynek hiányában nagyon nehéz lenne jót eszelekedni.

Ezt a jóltevést természetesen nemcsak az egyes emberre, hanem általában a társadalomra, a haladás és az emberi nemesebb törekvések összességére értjük.

Nagy czélokot, friss eszméket, életre való reformokat, új alkotásokat — melyek az emberiség, egy ország, egy-egy város boldogítását, érdekeinek előmozdítását czélozzák — esakis a pénz segítségével lehet elérni, felköltetni és megteremteni.

A pénz olyan mint a vetőmag, mely jó szántás és alkalmas időjárás után felbokrosodik, dúsz aratást ad és kalászaiból a gazdán kívül jut az aratóknak és az égi madaraknak is. — Áldás, ha jó kéz vetette és ha köves talajra nem esett.

A pénznek a társadalmi, közgazdasági, ipari, kereskedelmi, szóval: egy-egy község egész benső életének fejlődésére és föllendítésére való hatását semmi és senki sem éreztheti úgy, mint a pénzintézetek, melyek a tőkének üzletszerű forgatására alakultak.

Sok jót tehetnek ezek az intézetek és sok — rosszat is.

A vezetéstől, a belső emberek érzéseitől, ítélőképességétől és látókörétől függ minden.

Szerencsés lehet Gömörvármegye, hogy székhelyén és vidéki városaiban olyan pénzintézetek vannak, melyeknek — az élükön álló vezető férfiak humánus és szabadelvű gondolkozása folytán — nemcsak az a czéljuk, hogy egyes

embereknek személyi vagy jelzálogos hitelt nyújt-
sanak, hanem az is, hogy a szociális bajokon
való segítő kezdeményezésekhez hozzájárulva, a
közérdekeknek és a vármegye székvárosának
vagy az illető vidéki városoknak fejlődését is
előmozdítsák.

Be kell azonban vallanunk, hogy ezt a ne-
mesebb, ezt az ideálisabb czélt csakis az utóbbi
időkben kezdik jelentősebb mértékben szol-
gálni. — Mert az a néhány száz forint, a mit a
tessék-lássék kedvéért kulturális és emberbaráti
czélokra, mintegy alamizsnakép eddig évről-évre
oda ajándékoztak — és a mely adomány még
ma is elenyészően csekély összegben szerepel, —
nem volt dicsekedni való mutató példája annak,
hogy miként kell egy hivatása magaslatán álló
pénzintézetnek a sívár kamatésépülés mesterke-
désein kívül bizonyos — hogy úgy mondjuk —
eszményi feladatok megoldásához is hozzájá-
rulni. Az csak afele sablonos tétel volt (és az
ma is) az évi mérlegben, hogy no éppen csak,
hogy legyen. Ne mondják, hogy nem adunk.

Hanem az a nagyjelentőségű és szinte kor-
szakalkotó elhatározás, a mire hosszú évek né-
minemű terjesztése után, a rimaszombati pénz-
intézetek vezérferfiái alapos megfontolás, de egy-
szersmind nemes lelki felbuzdulás közben rálép-
tek: az már kívül van minden sablonos kimért-
ségen, az már nem szatócskodás, hanem valódi
üzleti szellem és nagyszabású reformalkotás, az
már a közjónak igaz szolgálása és hatalmas elő-
mozdítása!

Dicséret, dicsőség azoknak a bátor, derék
férfiaknak, a kik a reformokat kigondolták, az
arra vezető mozgalmat vezették és eredményesen
befejezték; dicséret, dicsőség nekik, kalapot eme-
lünk előttük, a kik a mi maradi, fázós konzervatív
társadalmunk tagjait új eszmék csiráinak

Szinte látom, hogy messze bent, a sűrű nádasok
szélén, az ember által megközelíthetetlen hangban övig
érező dús sás, nedves fű és tarka virág közt pihen a
szarvascsapat.

Itt-ott elvéve hallatszik csak a fejedelmi vad szer-
elmi láz szülte böge.

Lassan telik az idő, míg végre egy félóra múlva
foszladoznak a sötét felhők és a néhol kibukkanó kék
ég halovány világosságot hint a földre.

A néma esendben szárnyakat ölt a képzelet. Légy
dongása robaj most és a lekaszált nádasokon szétszórt
csenevész bokrok is alakot öltenek és legelésző szárva-
sok már.

A vadász szemében még sötét van, a mikor na-
gyot nyújtózva felkel a vezérsuta és huzakodva követi
a többi tehén és borju. Végre feltápázkodik az ur,
megrázza sörényes, koronás fejét és egész fejedelmi
pompájában látatja magát, amint izmos nyakát előre
nyújtva, idegrezgető böges közt háremén végig tekint.

Majd a vezérsuta elindul, minden tiz-húsz lépés
után megállva neszel és óvatosan a nádasszéleken ha-
ladva kalauzolja a libasorban utánna vonuló falkát. A
tapasztalt vén vezető dirigál most és gyanútlanul, min-
den gond és felelősség nélkül, bamba pofával halad
utánna a többi, míg mögöttük plasztikus szépségében
lépked az ur.

A basa mély bögésére felelgetve, tisztos távolban
követi őket a szerelmes ifjú udvarló, ki gyengesége szo-
moru tudatában aszkéta életet él és a szerelemnek lopott
virágain tengődik.

Szeretne kikezdeni az öreg ural, össze is mérné
vele erejét, — hiszen hajtja a vére — de a szomorú
példák és az öreg büszke, lenéző tekintete visszariadja
az egyenetlen harcztól, mely reá nézve halál, vagy ku-
darez lehet csupán.

Lassan, a nádasok zig-zugát kerülgetve, simán
lépkednek az erdőszél felé, nem sejtve, hogy az utba
eső bokor védelme alatt leselkedik rájuk a lelketlen lesi-
puskás. Elvonulnak gyanútlanul mind és a mikor a ko-
ronás ur átvált a bokor mellett, eldördül a lövés és meg-
rokkann a fejedelmi termet. Mint a nyíl roban nagy
szökésekben a megriasztott csapat és fájdalomtól meg-
törve, végerőfeszítéssel, bémán siet utánnak a volt ur.

Pár száz lépésig folyik a veszett hajszja, míg előt-
tem a lekaszált nagy tisztás közepén hirtelen megáll a
vezér és e perczen, — mintha lábuk gyökeret vert

befogadására képessé tették s ez által olyan al-
kotásoknak vetették meg alapját, melyeknek jó-
tékony hatásai a messi jövendőre is kiterjed!

Gyárak keményei fognak füstölni a vár-
megyei székváros területén. A gyárakban itt, mi
vármegyénkben termett nyers agyagot dolgoznak
fel százakra és százakra menő munkás kezek.
Ugyanannyi család kap kenyeret és biztosítja
élete főtartását. A forgalom iparban, kereske-
désekben, piaczon, mindenhol emelkedik. A nép-
nek és intelligens családoknak száma nagyobb
lesz. A pénzintézetek pedig nem veszítenek, ha-
nem — nyernek.

Hisz az mind örvendetes, lélekemelő kilá-
tás! — Elámul bele az ember, — mondják so-
kan — hogy mindezekre annyi esztendőök során
miért nem gondoltak az arra illetékes férfiak!
Hát bizony gondolhattak ők, de mindeddig hiá-
nyoztak az új eszmék megvalósítására alkalmas
viszonyok.

Akárhogy is van: a közvélemény csak gra-
tulálhat a rimaszombati pénzintézetek vezetőinek
az új korszakot nyitó reformok bátor megvalósi-
tásához; melylyel teljesen rászolgáltak arra a
föltétlen bizalomra, amelylyel őket az e napok-
ban tartott közgyűlések határozatai megajándé-
kozták.

Ugy áll, a mint mondtuk: a vezető fér-
fiak helyes összeválogatásától függ minden. Ha
ezek jól vannak kiválasztva: működésük össz-
hangja a közjóra csupa kedvező eredmény.

A vezető elemek összeállítása ellen nem is
lehet senkinek kifogása. Legfeljebb még csak
az iparos osztály körében mindjobban és jobban
nyíltan felhangzó kívánságot kellene alkalomad-
tán figyelembe venni, hogy t. i. az igazgatóság-
gokba a polgárság köréből is megfelelő számú
tagok választassanak. Ez csak emelné a bizat-

volna, — az egész csapat. Perczekig állnak mozdulat-
lanul, végre a vezér jobbra-balra neszelve, lassan elin-
dul s nyomában a többi.

A percek előtt még erő és izomtól duzzadó, feje-
dejmi pompájában diszeskedő király, fejét lehorgaszta,
mindjobban elmarad és fájdalomában lihegve, búsan nézi
szeretteit.

Gyalázatosan, egy dúvadra sem illő nyomorult lö-
vés benította meg aczell izmait. Szomorú képe az erdők
trónjavesztett királyának!

Az imént még félnék, szemérmes udvarló, mely
a nagyur egy komor tekintetére kereste, merre a köny-
nyebb visszavonulás, már elfoglalta helyét és felemelt
fővel, tele tüdővel, szerelemittasan böge t-reli maga
előtt a falkát.

És a bukott király, előbb tekintélye, zsarnoka nagy
darab földnek, megaláztatott, nyomorékká löve, sötét
véreseppelkel jelzi útját és tárcolyogva kullog elvesztett
mindene után. Véres harcokat vívott értük és küzdelme
arán szerzett zsákmányától, vágyakozó féltéssel őrzött
szeretteitől, ragyogó boldogsága, mézes hetei virradatán
megfosztja a végzet.

Es nem golyó, nem tisztességes vadász halálthozó
lövése árán, de nyomorult orvvadász garasos ántájából
patkányra való sörét tette nyomorékká.

Látom, hol kell az erdőre váltanick. A nagy sie-
téstől szinte gurulok le a létráról és egy kis nádas vé-
delme alatt rohanok a zombékos hangában eléjük.

De Diana nem mosolyog rám, mert a vezér már
elhagyta a nádaszt mire odaérek és szelet kapva, más
irányt ad a csapatnak és visszafelé fordulva, nagy ivben
vezeti őket az erdőbe.

Alig pihegek a szaladástól és a lelkem is sir, hogy
nincs módomban a szegény szenvedőt kinjaitól megsza-
badítani.

Hetekig, tán hónapokig sinyli majd sebét, férgek
és legyek raja lepi el testét, míg végre a szabadító ha-
lál végét veti az erdő sűrű magányába rejtett, nyomoru-
ságos életének.

A világ pedig halad tovább és a gyenge nem meg-
hajlik új zsarnoka előtt.

A halottat betakarja a moha, hulló levél, és egy
év múlva, talán épen megerősödött boldog utódjára
cserkészeve, az izgatottságtól önfeledten tapsok a sirja
folett viruló nefelejtésre.

Szállási Imre.

TÁRCZA.**Szabó Julis.**

Szabó Julis volt a falu szépe,
Bolondult a legénysereg érte,
De legjobban Barna Petit rázta
Julis miatt a szerelem láza.

Hanem mikor kikacagta a lány
Nagy Mária-búcsújának napján,
Valahogyan kikapta a kését
Es átdöfte a nevető szivét . . .

Szomoruan szól a harang szava.
A faluban két halott is van ma:
A Szabóék háza előtt
Barna Peti szivébe lőtt.

Szentesi Tóth.

Dráma a vadonban.

Reggel van Hajnali négy óra. Még az éj sötét
lepje takarja az egész tájat, mikor a kis tolvajlámpás
halovány világánál, az eperfák földből kiálló gyökereit
óvatosan kerülgetve, sietek a kanyargó cserkészszuton az
erdőszél felé.

Nagy robajjal ugrik el tőlem egy korán az erdőre
beváltott szarvas-csapat, majd esörtetve szökell a karsu
öz a sűrű felé.

Szörnyű hosszúnak tűnik fel a háromnegyed órai
út, míg végre kijelölt helyemre érek. A pezsgő vadász-
szenvedély nem ad helyet az aggodalomnak, mikor az
összetakolt, ingadozó létraféléen ideges sietséggel kúszom
fel a magas lesre.

De végre fenn vagyok és ez a fő!

Az egész égboltot sűrű homály fedi még, a szür-
kés violaszínű felhőkből lassan, szítálva hull az eső.

Töltött fegyverem ölemben nyugszik és a látesővel
reménykedve kutatom a titokzatos homályba burkolt
hangaságot.

A felettem sátozt képező eperfalombok levelein a
ködszerű, apró vizgyöngyök nagy cseppekre válnak és
halk kopogással hullanak átázott ruházatomra. A gyenge
déli szél langyos ölelésétől megrezdül és hullámot ver
a kissébb-nagyobb nádasok ingatag sudara.

mat, de emelne a polgárság önértetét is, melynek értelmén jőzan, természetes itélőképességű és anyagilag is jól szituáltak tagjai bizvást odaillenek bármely komoly erkölcsi testület szervezetebe. Őket indokolatlanul mellőzni nem szabad, mert az ilyen mellőzésnek káros visszahatásai előbb-utóbb jelentkezni fognak.

Node ez a kis forma-hiba oly jelentéktelen, melyet könnyen el lehet tüntetni, és a mely, ha még megmaradna is, merőben csekélységnek látszik azon nagy horderejű tettek mellett, a melyek vármegyei székvárosunk köz- és szociális életének, az addigitól teljesen elűtő új képet és mozgalmas elevenséget vannak hivatva kölcsönözni.

A pénztintézetek „nagy hete“ soha szebb ünneplése nem volt az itteni társadalmi élet újjászületésének, a mint a minő a legutóbbi közgyűléseken hallott jelentésekből, előterjesztésekből és határozatokból a nagy közönség legkedvezőbb itéletét és elismerését kiérdemelte.

Bizton reméljük, hogy erre a hálás elismerésre a jövőben még több alkalma is lesz közönségünknek. △.

Az országos gazdasági munkás-segélyező-pénztárról.

Bizonyára érdekelni fogja megyénk és városunk közönségét a folyó év január 1-én életbe lépett 1900. évi XVI. t.c., a mely intézkedik a gazdasági munkás, a szegődényes és napszamos segélypénztárról. Ennek a törvénynek az emberbaráti célon kívül van szociális célzata is. Mert oda törekszik, hogy a cselédek és a többi gazdasági munkások régi bizalmát fölébressze és eltántorított lelkeket a helyes utra vezérelje. Ma már igen nagy ritkaság számba megy az a régi jó cseléd, és az a régi, megbízható gazdasági munkás, a ki kenyéradója érdekeit a saját érdeke szempontjából is józanul, hűségesen szolgálja. A multban egyes birtokos gazdáknál számos éveken keresztül dolgozott a szakmáns munkás és évtizedeken keresztül szolgált a cseléd, sőt sokszor apáról fiúra szállt az, és ha előregedett vagy öregségében munkaképtelen lett, ugyanott menedéket is talált. Ma már az ilyesmi ritkaságszámba megy, mert annak a régi jó, szorgalmas és lelkiismeretes magyar nép nagy részének meg van mételyezve a lelke, ő maga pedig tévutra van vezetve nem egyszer lelketlen emberek által, kik üzletszerűen üzük a népbolonditást csupán azért, hogy ők maguk könnyen juthassanak munka nélkül kényelmes megélhetési módhoz. Mélyreható okai vannak ezen bajoknak, a melyekhez — sajnos — hozzájárul azon körülmény, hogy egyes földbirtokosok, birtokosok, vállalkozók, különösen az alvidéken, tökélyt gyarapítása szempontjából igazságtalan eszközökhöz folyamodtak cselédjeik és munkásaikkal szemben, úgy hogy azoknak legjobb esetben a nyomor, koldusbot jutott öreg napjaikra osztályrésül.

Nem lehet tehát csodálkozni azon, ha népünk köréből még a józanabb gondolkozásnak is nem egyszer felültek cifra teoriáknak, hangzatos jelszavaknak és elkábult a szocialista izgatók azon hitegetéseire, hogy a szocialista egyetben fizetett heti járulékkal nyugodt megélhetést biztosítanak maguknak öreg napjaikra.

Az új törvény legnagyobb érdeme az, hogy ezen veszedelmes fegyvert kicsavarja a népet bolondító agitátorok kezeiből az által, hogy a gazdasági cselédek és munkások segélyezését államilag tervezi.

A munkás- és cselédsegélypénztár annak, a ki tagja lesz, biztosítja a következő segélyeket:

1. baleset esetében ingyen gyógykezelést;
2. hatvan napig egy korona napi segélyt;
3. ha baleset miatt a munkaképtelenség 60 napnál tovább tart, annak egész tartamára havonként 10 korona segélyt;
4. baleset miatti halál esetén a családnak egyszer s mindenkorra 400 korona segélyt;
5. ha legalább tíz évi tagság után válik a tag bármely okból is munkaképtelenné, életfogytig havi 10 korona segélyt;
6. ha a tag 5 évi tagság után meghal, családjá 200 koronát, 10 évi tagság után 250 koronát és 15 évi tagság után 270 koronát kap.

A ki tag akar lenni, lakóhelyének előjáróságánál tartozik jelentkezni, fizet 2 korona felvételi díjat, a ki 35 évnél idősebb, az 4 koronát fizet. A tagsági díj egész évre 10 korona 70 fillér az első csoportba, 5 korona 72 fillér pedig a második csoportba tartozók részére. A tagsági díjat félévenként a postahivatalnál kell befizetni.

Ha az illető fél akarja, akkor kaphat az előjáróságnál egy gyűjtő-lapot, a melyre — mikor neki legalalkalmasabb — annyi postabélyeget ragaszt, a melynek értéke megfelel a félévi tagsági díjnak.

Minden belépőnek jogában áll a felvételi díj egyszeri befizetése mellett két tagsági könyvet váltani, a melyre ha külön-külön fizet, a segélyösszegek kétszeresére van igénye.

Rendkívüli tag lehet minden munkás, nemre való tekintet nélkül, ha munkásigazolvánnyal rendelkezik és évi 1 korona tagsági díjat fizet.

Ezekből látható, hogy ezen állami segélypénztár igen csekély befizetésekért ogy segélyeket biztosít a gazdasági munkásoknak, a melyet semmiféle szocialista vagy temetkezési egyesület eddig nem biztosított. Saját magunk érdekében szigorú kötelességünk nekünk, a kik a néppel érintkezünk, de különösen kötelessége a községi előjáróságoknak, lelkészeknek, tanítóknak felvilágosítani a népet e törvény előnyeiről és buzdítani őket a belépésre.

Városunk közönségét szinten érdekelheti ezen törvény életbeléptetése annyiban, hogy eddig az ilyen munkaképtelen egyénekre való gondoskodást a városnak kellett eszközölnie.

Ha azonban az országos munkás-segélyező-pénztár megkezdí áldásos működését, az erre fordított összegnek jelentékeny része fog felszabadulni. Fekete Pál.

Gazdasági egyleti közgyűlés.

A gömör-kishontvármegyei gazdasági egyesület f. hó 16-án tartotta rendes közgyűlését, gróf Serényi Béla elnöklete alatt, s jelen voltak ott: Hámos László főispán, Bornemisza László alispán, Szentiványi Árpád, Kubinyi Géza, Samarjay János, Beélik Iván, Molnár József, Vajdá Pál, Lukács Géza, Putnok Mór, Kubinyi Ferencz, Fekete Pál, Szelezky Zoltán, Máriássy Andor, Repecky Andor, Cseh István, Lakner László gazd. egy. titkár stb.

Az egyesület mult évi működéséről ez a jelentés számol be:

„Január és február hó folyamán népi- és gazdasági előadásokat tartottunk és pedig 4 előadó 49 községben 65 előadást tartott, mely alkalommal 2000 drb. gazdasági tartalmu füzet osztott szét a hallgatóság közt. Az előadásokat mintegy 2000 ember hallgatta. Ezenkívül beszerztük a községek részére szükséges apaállatokat, melyeket márczius és április hó folyamán osztottunk ki a községeknek. Kiosztott összesen 79 drb. bika és 47 drb. kan, a bikák vételére összesen 26783 korona volt, melyből az állam 7824 korona 20 fillért térített meg, a kanok beszerzési ára 4230 korona volt, melyből az állam 846 koronát térített meg. Az összes állami hozzájárulás tehát 8670 korona 20 fillér. Ha e téren a mult évben elért eredményt szembe állítjuk az 1899. évi eredménnyel, mikor összesen 21 drb. bikát és 27 drb. kant osztottunk ki, mindjárt kitűnik, hogy az apaállat vizsgálatok rendezésének sürgetése, nem volt meddő munka. Jóllehet az apaállat vizsgálatok rendezése folytán számos jó bika került a községekbe, mégis a megyei szarvasmarha tenyésztési szabályrendelet hiányos volta, s a községek legeltetési módjának határozottan káros volta miatt a megye szarvasmarha tenyésztése még mindig sok kívánni valót hagy hátra. — Április hónap folyamán felszólítottuk egyesületünk minden tagját külön levélben tagdíjának befizetésére s ezenkívül az egyesületi csikólegelőn szükséges tavaszi munkákat végeztük. Május hó elején kihajtottuk a csikókat az egyesületi legelőre. A legeltetés anyagi eredménye a mult évben — sajnos — kedvezőtlen volt, mit nagy részben azon körülmény okozott, hogy a magán csikólegelők az eddiginél jóval nagyobb számu csikót fogadtak s így az egyesületi legelőre nem jutott. Az egyesületi csikólegelő mult évi számadását a következőkben van szerencsém ismertetni:

Bevétel:

41 drb csikó-legeltetési díja á 30 kor. 1230 kor. — fill.
Legelő őszi bérbeadásából 24 kor. — fill.
Földmivelésügyi miniszter segélye 400 kor. — fill.

Összesen: 1654 kor. — fill.

Kiadás:

Jelzálog hitelbanknak 502 kor. 97 fill.
Adóra 200 kor. — fill.
Csikós fizetésére 240 kor. — fill.
Csikós illetményére 120 kor. — fill.
Beruházásokra 38 kor. 34 fill.
Dologi kiadásokra 241 kor. 92 fill.

Összesen: 1543 kor. 23 fill.

A bevétel és kiadás különbözeteként mutatkozó 310 kor. 77 fillér, a 12344 kor. 38 fillérnyi beruházásnak csupán 2¹/₃ százalékát teszi.

Egyébként a legeltetés teljesen kielégítő volt, mit leginkább azon körülmény okozott, hogy nagyon kevés csikó volt a legelőn.

A nyári hónapok folyamán egy paraszt minta-gazdaság felállítása iránt folytattunk tárgyalásokat, melyek azonban, jóllehet a ministerium részéről az összes költségek engedélyezve voltak, arra vállalkozó gazda hiányában, eredményre nem vezettek. Szeptember hónapban újból felszólítottuk az összes hátralekös tagokat egyenként, tagdíjhátralékuk befizetésére.

Október hó folyamán megkezdettek az apaállat vizsgálatok, melyeken azonban, minthogy több járásbeli vizsgálat egy időre lett kitérve, egyesületünk nem képvisel-tethette magát.

Eddig a roznói járást kivéve, az összes apaállatvizsgálatok megtartattak, melyek alkalmával az arra érdemes bika-gondozók közt 130 korona jutalmat osztottunk ki. Az eddig megtartott apaállat vizsgálatok alkalmával szükségesnek találtattott 24 drb. magyar bika, 74 drb nyugati fajú bika, 71 drb. kan és 4 drb. kos.

Egyesületünk hivatalos lapja a „Gazdasági Tudósító“ ez évben is rendesen megjelent. Sajnos azonban, hogy e lap kiadása, egyesületünk tagjainak teljes részvételése miatt, csak anyagi áldozattal tartható fenn.

Egyesületünk tagjainak száma az elmúlt évben 21-el szaporodott: emellett azonban tagdíj bevételeinket jelentékenyen emelte azon körülmény, hogy a roznói járás legtöbb községe, mely eddig 4 koronát fizető tag volt, a 10 koronát fizetők közé lépett. A községek illetén eljárása Nagy Elemér járási főszolgabíró urnak köszönhető. miert is indítványozom, hogy neki ezért jegyzőkönyvileg is köszönet szavazzassék. Az összes tagok száma tehát 1 disztag (dr. Darányi Ignác földmivelésügyi miniszter) 25 alapító befizetett alapítványi tőkével, 46 alapító, kamatozó alapítványi tőkével, 132 rendes 10 kor. tagdíjjal, 19 rendes 6 kor. tagdíjjal, 229 rendes 4 kor. tagdíjjal, 61 kedvezményes 2 kor. tagdíjjal, összesen 513.

Az egyesület pénztári főkönyvének mult évi zár-lata ez:

Bevétel.

Tartalékból, megyei és állami segély 5812 kor. 37 fill.
Alapítványi kamatok és tagdíjából 2679 kor. — fill.
Legelőből 1654 kor. — fill.
„Gazdasági Tudósító“-ból 130 kor. — fill.
Közvetítésből 294 kor. 82 fill.
Vegyes 120 kor. — fill.

Összesen: 10690 kor. 19 fill.

Kiadás.

Tartalékba 1500 kor. — fill.
Fizetésekre 2648 kor. — fill.
Kezelési költségre 1354 kor. 18 fill.
Legelőre 1343 kor. 23 fill.
Kisgazdák gazd. viszonyainak fellendíté-
tésére 3272 kor. 08 fill.
„Gazdasági Tudósító“-ra 434 kor. — fill.
Tagdíjak és hírlapokra 131 kor. 20 fill.
Vegyes 7 kor. 50 fill.

Összesen: 10690 kor. 19 fill.

Az egyesület irodája a mult év folyamán 1420 ügydarabot intézett el s ezekből kifolyólag postára adott összesen 115 levelező-lapot. 1657 drb. egyszerű, 67 ajánlott, 1 express, 1 pénzes levelet, 29 sürgönyt, 24 posta-utalványt és 7 csomagot, összesen 1901 darabot.

A mult évi pénztári számvizsgáló-bizottságba kiküldettek: Szakall Andor elnöklete mellett Szontagh Andor, Fekete Nándor és Walther Gyula.

Az egyesület 1901. évi költségelőirányzata következő:

Bevétel.

1. Tőke kamatokból 500 kor. — fill.
2. Alapítványi kamatok és tagdíjak 3027 kor. — fill.
3. Megyei segély 1000 kor. — fill.
4. „Gazdasági Tudósító“ hirdetéseiből 150 kor. — fill.
5. Tagdíj hátralékokból 994 kor. 82 fill.

Összesen: 5671 kor. 82 fill.

Kiadás:

1. Fizetésekre 2600 kor. — fill.
2. Nyomtatvány- és irodaszerekre 160 kor. — fill.
3. Posta költség 240 kor. — fill.
4. „Gazdasági Tudósító“ kiadása 550 kor. — fill.
5. Gazd. egyesül. orsz. szöv. tagdíja 100 kor. — fill.
6. Hírlapokra 40 kor. — fill.
7. Uti költségek és napidíjak 1200 kor. — fill.
8. Apaállat vizsgálati nyomtatványok és bélyegzők 200 kor. — fill.
9. Apaállatok beszerzése és kiadása 600 kor. — fill.

Összesen: 5690 kor. — fill.

Összes bevétel 5671 kor. 82 fill.

Hiány 18 kor. — fill.

A csikó-legelő 1901. évi költségelőirányzata:

Bevétel:

1. 65 drb csikó legeltetése á 30 kor. 1950 kor. — fill.

Összesen: 1950 kor. — fill.

Kiadás 1320 kor. 97 fill.

Várható jövedelem 629 kor. 03 fill.

Kiadás:

1. Jelzálog hitelbanknak 502 kor. 97 fill.
2. Adóra 200 kor. — fill.
3. Csikós fizetésére és illetményére 368 kor. — fill.
4. Dologi kiadások 250 kor. — fill.

Összesen: 1320 kor. 97 fill.

A költségvetés helyeslőleg tudomásul vétetett s azután következtek a folyó ügyek, melyeket simán tárgyal-tak le, s végül a közbizalomnak engedve, gróf Serényi Béla, ki elnöki tisztéről le akart mondani, eddigi tisztét továbbra is elvállalta, s a közgyűlés neki eddigi buzgó és sikeres működéséért elismerést és köszönetet szavazott.

Pénztintézetek közgyűlése.

A rimaszombati takarékpénztár, vármegyének e legtekintélyesebb pénztintézte, mely működésének immár 40-ik évébe lépett, s nemcsak szép erkölcsi multtal, de hatalmas anyagi eredménnyel is dicsekedhetik, folyó hó 26-án tartotta évi közgyűlését a részvényesek élénk érdeklődése mellett.

Ez a közgyűlés épen olyan magas színvonalon állott, mint az eddigiek, s ép úgy imponálhatott most is mindenkinek az a szép egyöntetűség, az a dicséretes harmónia, mely e pénztintézet működését, üzleti vezetését mindenkor jellemzi, s a miben kétségkívül a vezető igazgatóság és felügyelőség az érdem orszlánrészé. Mert csak ezután következik az intézet szerencséseje, kitűnő renoméja, s a tisztviselők ügybuzgósága, szorgalma és megbízhatósága.

Sokat lehetne s érdemes volna a mi pénztintézteinkkel foglalkozni e lap hasábjain, de most e helyen csupán a referádára szoritkozunk, s örömmel jelezzük, hogy a közgyűlés simán, minden zavaró momentum nélkül folyt le Baksay István kir. tan. elnöklete alatt, ki e tisztet évek hosszu során át mindenkor tapintattal és közmegelegedésre szokta betölteni.

Az igazgatóság és felügyelőség jelentését és indítványait a közgyűlés egyhangulag tudomásul vette, illetve elfogadta. Örvendetes jelenség, hogy az állandó betét 123563 korona 18 fillérrel szaporodott, s a váltó, kezizálog és folyószámla összege emelkedett. A rendelkezésre álló 97897 kor. 26 fillérből veszteség czimén 5786 kor. iratik le, 1630 kor. 74 fill. a nyugdíjalaphoz csatoltassék, 44 koronával részvényenként 52800 korona osztalék fizetetik ki, tisztviselők jutalmazására 2700 korona, jótékony adományokra pedig 1820 korona fordittatik. — A pórtartaléktőke 28000 korona szaporítása után még 5160 kor. 52 fill. marad, ez összeg a jövő év számlájára iratik. Végül az öt tisztviselő javadalmazását évi 400 korona lakbérrel emelték fel.

Az indítványokhoz Badiny Gyula, Boczkó Dániel és ifj. Sütő István szóltak, s tekintettel arra a felelősségteljes és az intézet emelkedése érdekében kifejtett nagy és sikeres munkásságra, melyet az igazgatóság a részvényesek teljes megelegedésére kifejtének, ajánlják, hogy az igazgatóság tagjainak tiszteletdíját a közgyűlés emelje fel. Molnár József intézeti ügyész az igazgatóság köszönetét tolmácsolta az elismerésért, s a mennyiben a közgyűlés az indítványokat magáévá tenné, kéri, hogy a díjmelés módozatainak megállapítását a közgyűlés bizza az igazgatóságra és felügyelőségre, mely a jövő közgyűlés elé konkrét javaslatot fog terjeszteni. A közgyűlés ehhez hozzájárult.

Ezután az igazgatóságból kilépő tagok: Kishonthy Gyula, Molnár József, Samarjay János, Baksay József és dr. Szabó Károly, ugyszintén a felügyelőség tagjai: Baksay István, Bodor István, Ragályi Géza, id. Sütő István, Stech Kálmán, dr. Veres Samu egyhangulag ujra megválasztattak.

Végül a napi-biztosok választattak meg szavazás utján, és pedig: dr. Baksay Dezső, Boczkó Dániel, Cseh István, Cseh János, Eszényi Gyula, Ethey Frigyes, Fábry János, Fülöp Benjamin, Gasko János id., Gasko János ifj., dr. Institórisz Endre ifj., dr. Kármán Aladár, Kerekes Dezső, Lengyel Pál ifj., Mátólesy Pál, dr. Meskó Miklós, Soós Ferencz építész, Sütő István ifj., Szabó Elemér, Szabó József mérészor, Szabó József adópnzt., Széplaky Lajos, Varga Lajos, dr. Zehery István, Schulhof Pál, dr. Ráróssy Gyula, Badinyi Gyula id., Lengyel Iván, Kres József és Paczek Emil.

Még Molnár József tolmácsolta szép szavakkal a

részvényesek köszönetét az elnöklő Baksay Istvánnak a közgyűlés tapintatos vezetéseért, s ezzel a gyűlés az elnök életével véget ért.

* * *

A gömörmegei nép- és iparbank másnap f. hó 27-én a „Három Rózsa” nagyertermében tartotta népes közgyűlést, mely szintén simán, szépen, s a részvényesek élénk érdeklődése mellett folyt le.

A közgyűlés, melyen mintegy 78 részvényes 1200 részvényrel jelent meg, egyhangú lelkesedéssel Molnár Józsefet választotta elnöké, ki szép szavakkal üdvözölve a részvényeseket, rámutatott az ipari tekintetben nagyfontosságú, s csak mostanában megindult mozgalomra, mely a pénzügyi helyzetek agriáris remélhetőleg nagy arányokat fog ölteni. Kívánatosnak és az intézet eminek érdekében állónak tartja, hogy a vezetőség úgy választassék meg, hogy az a részvényes közönséggel harmonikus, szoros egyetértésben szerves egészet képezzen. (Általános helyeslés.) Ezután felhívta dr. Baksay Dezso jegyzőt, hogy az igazgatóság és felügyelőség jelentését és javaslatát adja elő.

A jelentés a múlt évi kedvező üzletforgalomról és eredményről ad számot, s feltünteti, hogy a múlt évi tiszta forgalom: 12.367.343 kor. 08 fillér volt, s az állandó betétek a múlt évben is 92.306 kor. 98 fillérral szaporodtak. A rendelkezésre álló 40.071 kor. 48 fillérből részvényenként 10 korona osztalék, összesen 30000 korona adatik ki, jótékony célra 490 korona fordították, a tartalékalaphoz 4000 korona esatolása után 1830 kor. 76 fillér az 1901. év számlájára vitetik át.

Az igazgatóság és felügyelőség indítványozza, hogy miután az intézet alakulása óta az előre meghatározott időtartam 1900. július 1-én lejárt, újabb 30 évre alakuljon meg a részvénytársaság, javasolja továbbá, hogy miután a takarékpénztárral való egyesülés — mely eszme a múlt évben felmerült — a jelen viszonyok nem alkalmasak, a kérdés egyelőre felfüggesztessék.

A közgyűlés az igazgatóság és felügyelőség jelentését egyhangúlag tudomásul veszi, s javaslatát elfogadja s az elnök e határozatot s a 30 évre való újraalakulást kimondja.

Ezután az igazgatóságból kilépő Ethey Frigyes és dr. Ráróssy Gyulát újra beválasztotta a közgyűlés, a Perez Samu lemondása folytán megüresedett helyre pedig Boezkó Dánielt választotta meg, ki szép szavakkal mondott köszönetet az előlegezett bizalomért, melyet kiérdemelt s a pénzügyi emelkedését teljes erejéből támogatni legfőbb igyekezete leend.

A felügyelőség tagjaiul Dr. Szabó Károly indítványa folytán közfelkiáltással újra megválasztották a régi: Baksay József, Bodor István, Nagy Ferenc, Molnár József és Institőrész Endre tagokat.

Napi-biztosokká választották: Barányi Gusztáv, Benyo Béla, Csapó János id., Csapó János ifj., Csapó József, Csordás István timár, Czinke István, Cseh István, Cseh János, Észényi Gyula, Fülöp Benjamin, Gaskó János ifj., dr. Institőrész Endre, dr. Kármán Aladár, Kerekes Dezso, Kovács István, dr. Kovács László, Kozák István, László János, Lévy István, Lévai Izsó, Paczek Emil, Perez Barna, Schulhof Pál, Simon János ifj., Szabó János Kriston, Szabó József adópénztárnok, Szabó István mézárós, Szabó Elemér, Szabó József mézárós, Szomolnok Antal, Törköly József, Varga István, Varga Lajos, dr. Veres Samu, Zachar Gusztáv.

A választások után Molnár József elnök lendülettel beszédben méltatta a közgyűlés szép lefolyását, s Baksay István meleg hangon mondott köszönetet az elnöknek a gyűlés tapintatos vezetéseért.

Hirek- és vegyesek.

Olvasóinkhoz. Tisztelettel felkérjük lapunk mindazon olvasóit, kik még az előfizetést meg nem ujtották avagy hátralékaikat ki nem egyenlítették, hogy úgy az előfizetés megújítását, mint a hátralékos előfizetést ki egyenlíteni sziveskedjenek. Tisztelettel

a „GÖMÖR-KISHONT” kiadóhivatala.

Anyakönyvi kinevezések. A belügyminiszter Gömör-Kishont t. e. vármegyében a hosszusói kerületbe Lenkey Lajos körjegyzőt, a barkai kerületbe Goszler Béla körjegyzőt, a rimaszombati kerületbe Nagy Ferenc polgármestert anyakönyvvezetőkké, — a gócsi kerületbe Soltész Márton tanitót, a rimaszombati kerületbe Kovács László dr. városi főjegyzőt, a kuntapolcai kerületbe Uglar Miklós tanitót anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki.

Uj ügyvéd. Dr. Stern Jakab fiatal ügyvéd városunkban letelepedett, s Ferenczy-utca 20. sz. alatt ifj. Süteő István ügyvéddel közös irodát vezet.

Halálozás. Oly korban, melyet az Isten csak keveseknek és csak kegyeltjeinek ad meg: 86 éves korában hunyt el folyó hó 23-án Csetneken özv. Glau f. Sámuelné, szül. Hajcsy Mária. Délben még józueen költötte el ebédjét s 1 órakor már örökre elszunnyadt csendesen, minden fájdalom nélkül. A múlt nyáron már betegeskedni kezdett, aztán ismét magához tért, visszanyerte egészségét. Talán hogy megérje fiának Glau f. Pál kishonti ág. hitv. ev. főesperesnek 25 éves jubileumát, mely a legnagyobb örömet bizonyára a szerető jó anyai szívnek szerezte meg. — Temetésén, mely hétfőn délután volt, Csetnek városának és vidékének ugyszólóan egész lakossága részt vett. A megható halotti beszédet Bartholomaeidesz László ottani ev. lelkész mondotta a koporsó felett. — E helyt is őszinte részvétünket fejezzük ki a gyászoló családnak!

Panszlávmussal való Nagyrőcze című mult heti hírnökre vonatkozólag dr. Janics Imre orsz. képviselő az illetékes iskolai hatósághoz levelet intézett, melyben többek közt a következőket írja: „Nagyon sajnálom a lapok téves közlései nyomán keletkezett félreértést, mert azt, a mi egyes lapokban volt — én egyáltalán nem mondtam, én csak annyit említettem, hogy a nagyrőczei és turócz-szent mártóni. előbbi panszláv gymnásiumok volt tanárai, annak idejében a morva határszéli járásokban mint papok vagy tanítók nyertek alkalmazást. A nagyrőczei iskolákról egyáltalán nem beszéltem, mert azokat nem is ismerem és meg vagyok győződve arról, hogy azok a mostani hazafias vezetés mellett kulturális hivatásuk magaslátán állanak.” — A

képviselő ur nyilatkozatát megnyugvással tudomásul vesszük.

Búcsú estély. A helybeli kir. pénzügyigazgatóságtól Marmaros-szigetre áthelyezett Bruckner Ferenc pénzügyi titkárrá eltávóása alkalmából tisztársai és jobárái sikerült búcsúestélyt rendeztek s „Három Rózsa” vendéglőben. Az estélyen a pénzügyigazgatóság és kir. adóhivatal tisztviselői csaknem teljes számban vettek részt, s talpraesett pohárköszöntőkben méltatták a buzgó és pontos tisztviselő működését, kinek távozását tisztársai és jobárái őszintén sajnálják.

Halálozás. Dideczky János helybeli asztalos mester f. hó 21-én 59 éves korában meghalt. Temetése szombaton d. u. nagy részvét mellett ment végbe. Nyugodjék békében!

A polgári olvasókör új választmánya Rábely Miklós elnöke alatt szombaton este látogatott ülést tartott, melyen a tagok csaknem valamennyien megjelentek, s elhatározták, hogy márczius 15-ét ez idén is megünnepelik, s a módozatok megállapítását az ünnepély-rendező bizottság feladatává tették. E bizottságba az elnök, pénztárnok és jegyző, továbbá Matólesy Pál és Szabó József, az ifjuság köréből pedig: ifj. Rábely Miklós és Barányi György választottak be.

Közgyűlések. A rimaszombati ált. ipartestület vasárnap — márczius hó 3-án — d. e. 10¹/₂ órakor tartja Kriston Szabó János-, a kerületi betegsegélyező-pénztár pedig márczius 10-én, szintén d. e. 10¹/₂ órakor Rábely Miklós elnöke alatt a polgári olvasókör nagyertermében évi rendes közgyűlést.

Áthelyezés. Az igazságügyminiszter Jurkovičs József helybeli kir. ügyészégi irnokot hasonló minőségben a nyiregyházi kir. ügyészséghez helyezte át.

A vármegye területén levő két kórházban Rimaszombatan és Rozsnyón mult évben összesen 1539 beteg nyert ápolást 46816 ápolási napon át.

Dominó-estély. Még egyszer és utoljára kérjük fel a közönség figyelmét a nöegyestület pompásnak ígérkező jótékony célú estélyére, mely szombaton este a „Három Rózsa” nagyertermében fog lezajlani. Ott ugyan mindenki gyönyörködhetik az óriási egyformaságban, melyet más alakban nem igen szeretünk. — Melyik férfi? — melyik nő? Ez lesz a domináló kérdés. Tessék eljönni és megfektetni!

Helyreigazítás. Lapunk mult számában közöltük, hogy Terley István nyug. pénzügyi szemlést, ügyvédi irnok a trágyagödörbe fulladt, epileptikus roham közben. Most értesíti lapunkat Süteő István ügyvéd ur, hogy az elhunyt az udvaron összeesett ugyan, de ott segélyben részesült, s magához térve, hazament lakására, hol is két nap mulva meghalt.

Siketnéma intézet Jolsván. A Jolsván felállítandó siketnéma intézet ügye szépen fejlődik. Borbély Sándor, a váci siketnéma intézet igazgatója márczius 3—4-én érkezik a siketnéma tanulókkal együtt Jolsvára, hogy a város lakosaiban az ügy iránt annál nagyobb érdeklődést keltsen — Ez alkalommal kilátásba helyezte megjelenését gróf Va y Sándor, az ismert író, ki a miniszteriumban az ügynek lelkes szószólója s pártfogója, valamint megyénk közszerzetnek örvendő főispánja Hámos László is. — Reméljük, hogy a kínálkozó kedvező alkalmat Jolsva város értelmes lakossága — saját előnyére — felhasználja s annak létesítése érdekében a legmesszebb menő áldozatot is meghozza!

Torna-estély. A helybeli egy. prot. főgymnasium kebelében fennálló torna-kör márczius hó 9-én tornaestélyt rendez Szentesi Tóth Kálmán tanár vezetése mellett. A belépti-díj 1 korona, a tiszta jövedelemből a tanári kar szegénysorsu tanulóknak a költségét fogja fedezni a pünkösdkor tartandó országos torna-verseny alkalmával. A tornázást tánc is követi. Külön meghívók nem lesznek. Az estélyre tehát ez uton hívja meg az érdeklődőket a rendezőség.

Orvosok, gyógyszerészek, szülésznők. Vármegyénkben a mult évben a dr. Meskó Miklós megyei tisztí főorvos kimutatása szerint 42 orvostudor és 4 sebész lakott. Ezek közül 37 orvos és 3 sebész évi javadalmazással járó orvosi állást töltött be, 4 orvostudor és egy sebész magán-, 1 orvostudor honvédezdorvos pedig fogorvosi gyakorlatot folytatott. Ezekon kívül a nyári ideyben Csiz fűrdőben két budapesti orvos működött. — Gyógyszerárt önállón kezelő gyógyszerész-mester 19, okleveles segéd 5, nem okleveles 1 és gyakornok 5 működött. — Az 5 rend. tan. városban és 22 községben 50 okleveles szülésznő, 103 községben ugyanannyi főorvosi képesítéssel bíró és 104 községben 109 parasztbába működött. 47 községben egyáltalán nem volt szülésznő.

Éjjeli csendélet. Mult szombaton — 23-ikán — éjjel egy helybeli kávéházban fiatal legényekből álló társaság kártya mellett szórakozott — és nyerte el egymás pénzét. Mint ez gyakran elő szokott fordulni, játékközben összeszólalkoztak s az egyik fiatalember Lichtner Gyula zsebkésével Venczel Gyula asztalos segédét hátulról megszurta. A jókora sebből vérző fiatal ember a nyert orvosi segély után lakására vándorzogott, a rendőrség pedig már vasárnap reggel megindította a nyomozást az ügyben.

Életunt végrehajtó. Zólyom város egyik végrehajtója: Zimmermann János f. hó 28-án a fővárosba akart utazni, de utközben Füleken kiszállt a vonatból, bement a községbe s ott 7 milliméteres revolveréből két helyen is meglötte magát. Az elkeseredett öngyilkosjelöltet, ki sérüléséből valószínűleg hamarosan felgyógyul, vasárnap a helybeli közkórházba szállították.

Fertőző betegségek a mult évben. Vármegyénkben a mult 1900-ik évben a legnagyobb számmal fordult elő a fertőző betegségek közül a vörheny 24 községben 364 esettel. Ebből gyógyult: 304, meghalt: 55, azaz 15-1% és az év végén 5 eset maradt gyógykezelés alatt. — A hasi hágy máz (typhus) 72 községben 200 eset fordult elő; gyógyult ezek közül: 146, meghalt: 17 (13-5%), gyógykezelés alatt maradt: 27. Hőkhurutban (szamárköhögés) 18 községben 192 gyermek betegedett meg. Közülök 144 meggyógyult, 13 (6-7%) meghalt. — Kanyaró 17 községben 153 eset volt, s 146 meggyógyult, 6 (3-9%) meghalt. — Diphtheritis 30 községben 39 eset volt 41% halálozással, gyógyult: 22, meghalt 16, kezelés alatt maradt 1.

Rézgálicz-árak. A körmöczbányai m. kir. pénzverő hivatal közlése szerint a rézgálicz ára f. évi márczius hóra következő: egyszer finomított szer 100 kg. 50 kgor hordókban 60 korona 50 fillér, kétszer finomított 63 korona 20 fillér. — Árak körmöczbányai vasuti állomáson készpénzben. — Árengedmény 10000 kg. vételénél 3%, 5000 kg.-nál 2%, 1000 kg.-nál 1%.

„Magyar Erdész” czimvel egy új erdészeti és vadászati szaklap indult meg imecsfalvi Imecs Béla főredes szerkesztésében. A változatos tartalommal megjelent új szaklapnak van jogosultsága, mert hézagot pótol és bizonyára meglesz a haszna is. A jó papíron és kiváló csinnal kiállított lap minden hó 5-én és 20-án jelenik meg 16—20 oldalon és előfizetési ára egész évre 10 korona, mely összeg Székely és Illés kiadókhöz Ungvárra küldendő, Mutatványszámot kívánatra ingyen és bármentve küld a kiadóhivatal.

Jelmez bál. A Máriaassy L.-né urnó védnöksége alatt álló tamásfalvai „Petőfi egyesület” f. hó 17-én pompásan sikerült farsangi jelmez-bált rendezett a Gondúzóban. A szép számú közönség vidám jó kedvvel tánczolt kivilágos kiviradtig; még reggeli 8 órakor is jártak a ropogást! A rendezőség élén a hazafias egyesület derék elnökével: Andrik Pállal az éjtéli szünetkor tisztán rimaszombati polgárokból alakított verseny-bírószág iteletere bizta a legizlésebben és legjellegzetesebben felöltözött leányok a kijelölését. Egy szép előhzigányleány babonázta meg a bíróságot: Pásztor Boriska nyerte meg a kitűzött jutalmat: a „Hatszáz magyar nemzeti dal”-nak diszkiadását. Itt közöljük egyúttal a felülfizetők névsorát, tolmácsolván egyersmind az egyesület halás köszönetét ez adakozók iránt: Máriaassy Lászlóné 6 kor. Kovács-Sipos György 20 fill. Zapner István 60 fill. Földi András 60 fill. Gránát N. 20 fill. Vicián János 20 fill. Tarjányi Béla 20 fill. Major Sándor 20 fill. Hruska N. 20 fill. Zibolin István 20 fill. Malik Bálint 20 fill. Ifj. Habán Mihály 40 fill. Lichtner N. 20 fill. Vinis Viktor 1 kor. Jávorszky László 20 fill. Bód Imre 20 fill. Ifj. Hollósy József 20 fill. Ifj. Pásztor Pál 40 fill. Sipos Györgyné 20 fill. Karhút Boriska 20 fill. Lévai Izsó 1 kor. összesen 12 kor. 80 fillér.

Ellopott főnyeremény. A minap állítottak bíróság elé egy Fischer nevű egyént, a ki furtangos módon el akarta lopni jogos tulajdonosa elől a Józsv-sorsjegyeknek egy 10000 frtos főnyereményét, Fischer ugyanis azt látta, hogy ez a főnyeremény már évek óta szerepel a fel nem vett nyeremények jegyzékében és eként okozkodott: „Ha a jogos tulajdonos évek óta nem tudja, hogy sorsjegye 10000 frtot nyert, akkor meglehet, hogy még két évig nem fog a dologra rájönni és ez az idő éppen elégséges, hogy bírói megsemmisítés útján ő kapja meg a 10000 frtot”. A furtangos család ugyan rajtavesztett, mert a jogos tulajdonos épp akkor jelentkezett, a mikor már-már kiadták volna Fischernek a 10000 frtot, de ez az eset intő példaul szolgálhat minden sorsjegybirtokosnak. A kinek sorsjegyei vannak, az el ne mulassa megnézni a sorsolásokat. De, ha ez nem volna módjában, akkor rendelje meg a pénzügyi és tözsdei naptárt, a melybe benne van az osztrák, a magyar és külföldi (egyebek közt a török sorsjegyek) sorsjegyeknek mindazon számainak a kimutatása, a melyek az 1900. év végéig kihuzattak, de kifizetésre még bemutatva nincsenek. A hátralékos sorsjegyek ezen nagyfontosságú kimutatásán kívül a „Pénzügyi és Tözsdei Naptár” még egyéb közleményeket is tartalmaz, a melyek mindenkit érdekelhetnek, a kiknek sorsjegyeik vagy más értékpapiraik vannak. A naptár szövegi része igen becses közleményeket tartalmaz bankok, takarékpénztárok, szövetkezetek, ipari vállalatok, tisztviselők, ügyvédek, körjegyzők, vagyonkezelők és mindazok számára, a kik értékpapirokkal bírnak, vagy ilyeneket kezelnek. A „Pénzügyi és Tözsdei Naptár” ára 2 korona. Megrendelhető a kiadónál: Lendvay Sándornál, a „Pénzügyi Hírlap” szerkesztőjénél. Budapest, VII. Miksa-utca 11.

Számadás. Nyustya község kötelezett tüzoltó-testülete által folyó hó 17-én tartott tánczmulatság alkalmával a bevétel volt belépő-jegyekből és beküldött adományokból 127 kor. — fill. felülfizetésekből 9 kor. 40 fill. Kiadás 64 kor. 66 fill. Tiszta maradvány 71 kor. 74 fill.

Felülfizettek: Csorbai E., dr. Hruska J., Ivanczki A., Pavlovics J., Schopp K., Solcz Á., Takács J., Thomka L., Trungel N. 1—1 kor., Gerster Gy 40 fill. Beküldött adományok: Schmidt B. 4 kor., Erdős J. 3 kor., Frenyo D., Kolbenheyer J., Steinhausz B., özv. Gottlieb J.-né 2—2 kor. Fogadják a nemes adakozók a testület halás köszönetét. Thomka L., t. e. pénztáros.

Nyilvános számadás. A jolsvai polgári olvasókör február hó 10-én rendezett tánczmulatságán a bevétel 298 kor. 30 fillér, a kiadás 135 kor. 19 fillér, maradvány 163 korona 11 fillér volt, melyhez felülfizetéseikkel hozzájárultak: Jolsva r. t. város 20 korona, Czibur Imre, Habány József 3—3 kor., Bazilidesz Gusztáv, Biok Zoltán, Nagy Lehel, Podhradszky András 2—2 kor., Baltazar János, Ivacska József, Ratkovszky Árpád, Hoffmann Miksa, Hurber Lipót, Koren Gyula, Kirchmayer Gusztáv, Müller Miksa, Sepela Bálint, Spiller Frigyes 1—1 korona. — Belépti-jegyeiket megváltották: Roszjár Endre 5, ifj. Flentisz Endre, Herezfeld Ignác, Juhász József, Stuller Ignác 4—4, ifj. Czirbesz Samu, Holézi János 3—3, ifj. Mikulás János, Gaszner Sándor 2—2 koronával. — Mind a felülfizetőknek, valamint a megjelent vendégeknek s Mansfeld Pál gyárosnak a díjtalanul bevezetett villanyvilágításért halás köszönetét nyilváníti a rendezőség.

Nyugtázás. A nyustyai ifjuság által folyó hó 19-én, a „Magyar Olvasókör” javára rendezett tánczmulatság bevétel volt: 96 korona 5 fillér, kiadás: 59 korona 85 fillér, maradvány: 36 korona 20 fillér. Ez alkalommal felülfizettek: Török Gyula országgyűlési képviselő 10 korona, Molitörisz Zoltán 4 korona, Knöpfner Károly 3 korona, Purjesz Ignác 1 korona, Rásztóczy Pál 2 korona, Schopp Károly 1 korona, Vinis Viktor 1 korona, Paulovics János 2 korona, Demeter Márton 2 korona, dr. Hruska János 3 korona, Gerster Béla 2 korona, Steinhausz Béla 2 korona, Zétyi Istvánné 2 korona, Szabó János, Müller Armin, Groszmann Herman 1—1 korona, Stern Mór 50 fillér és Koleszár J. 40 fillér. — Fogadják a nemes szívű adakozók ez uton a rendezőség halás köszönetét.

